

МАКСИМИЛИАН ВОЛОШИН ЧЕРНА ЗЕМЯ ДА БЪДА

Превод от руски: Петър Велчев, 2008

chitanka.info

ЧЕРНА ЗЕМЯ ДА БЪДА^[0]

На А. М. Петрова

*Черна земя да бъда. Разкрил покорно гръд,
да стана сляп от слънце, от светлина всезряща,
да чувствам плугът, който до дъно ме възражда
и в мойта плът прорязва свещения си път.*

*Под покрива небесен, тежащ като олово,
да пия с моите рани води, шуртящи в мрак.
Да бъда разорана земя... Да чакам как
ще влезе в мен разпъващото Слово.*

*Да съм Земята-Майка. Да слушам как ръжта
нощем шуми за тайнства, обрати и възмездия,
и да съзра на руни^[1] елмазни хубостта —
върху небето черно отплуващи съзвездия.*

1906

^[0] Посветено е на Александра Михайловна Петрова (1871–1921) — преподавател в Александровското училище във Феодосия. Волошин живее в нейния дом през 1894–96 г., когато учи в тогавашната гимназия. Впоследствие той пише за нея: „... тя се оказа мой много

верен спътник във всевъзможните пътища и кръстопътища на моите духовни търсения“. (Цит. по: *М. Волошин. Стихотворения. Ленинград, 1977, с.397-398.*) ↑

[1] *Руни* — древни германски писмени знаци. ↑

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.